

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Kapitel II handler om Stier, der er forbeholdt cyklende, Stier, der er forbeholdt gaaende, og Stier, der er forbeholdt cyklende og gaaende. Reglerne betyder paa mange Maader en Ændring i de hidtil gældende Regler om Stier, f. Eks. søges der nu tilvejebragt Hjemmel for, at Amtsraadene kan overtage eller anlægge og vedligeholde offentlige Cykle- og Gangstier i Tilfælde, hvor Stianlæg har mere almen Betydning, og endvidere raades der Bod paa det uheldige Forhold, at der efter den gældende Lovgivning ikke kan foretages tvungen Arealafstaaelse til Stier.

Kapitel III omhandler private Fællesveje og Fællesgader i Sognekommuner, Købstæderne og Frederiksberg. Disse Regler svarer i alt væsentligt til de i Lov af 14. April 1865 indeholdte Regler med senere Ændringer, dog at Reglerne er gjort mere tidssvarende. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at Reglerne om private Fællesgader i Købstæderne ifølge Lovens § 54 ikke kommer til Anvendelse i Københavns Kommune eller i andre Kommuner, for hvilke der er eller maatte blive udfærdiget Vejvedtægter, for saa vidt der i disse Vedtægter er givet særlige Regler om de paagældende Forhold.

I Lovens § 55 findes en Fortegnelse over de Love, der ophæves. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at en Del af Bestemmelserne i Færdselsloven ophæves, idet en Del af disse Regler er optaget i Vejloven, hvor de naturligt hører hjemme, og Administrationen af disse Bestemmelser overgaar altsaa fra Justitsministeriet til Ministeriet for offentlige Arbejder, ligesom Justitsministeriets Lov om Anlæg af Cykle- og Gangstier ophæves. Denne Lovgivning hører jo ogsaa ganske naturligt hjemme under Vejministeriets Administration.

Hermed er jeg færdig med en Gennemgang af de vigtigste Bestemmelser i Vejloven og skal derefter have den Ære at gaa over til Behandlingen af *Forslaget til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven m. v.*

De Regler, hvorefter Motorafgifterne nu fordeles, indeholdes i Motorafgiftslovens § 9. Bortset fra Vejfondsmidlerne, der fordeles af Ministeriet for offentlige Arbejder efter Ansøgning fra de paagældende Kommuner, fordeles den Amts- og Sognekommunerne i øvrigt tilfaldende Andel af Motorafgifterne i Forhold til hver enkelt Kommunes regnskabsmæssige Vejudgifter efter visse Regler. I disse regnskabsmæssige Vejudgifter maa medregnes hele Udgiften ved Arbejder, der udføres med Tilskud af Vej-

fondene, saaledes at Kommunerne til disse Arbejder faar Tilskud saavel af Vejfondene som gennem de direkte Andele i Motorafgifterne; ligeledes medregnes Udgifterne, som dækkes gennem de Tilskud, der af Arbejdsministeriet stilles til Raadighed til amts- og sognekommunale Vejarbejder, i de regnskabsmæssige Vejudgifter. Da Tilskuddene af Vejfonden er blevet ydet med 50 pCt. af Udgifterne, som ligeledes er højeste Tilskudsprocent for de Arbejder, der udføres med Tilskud fra Arbejdsministeriet, og da Amts- og Sognekommunernes Tilskud gennem de direkte Andele i Motorafgifterne i Gennemsnit for Finansaarene 1933—34 til 1937—38 har andraget henholdsvis ca. 63 og 36 pCt., har Amtskommunerne ved Vejfondsarbejder saaledes faaet dækket mere end de afholdte Udgifter, nemlig ca. 113 pCt., medens Sognekommunerne har faaet dækket ca. 86 pCt. af Udgifterne, herfra dog bortset fra Renteudgifter. For en umiddelbar Betragtning er en saadan Fordeling jo ret uheldig. Det bør ikke være saadan, at et Amt, der sætter Vejarbejder i Gang, skal tjene paa det, ligesom dette Fordelingsystem i øvrigt i flere andre Henseender har virket uheldigt bl. a. derved, at det har hemmet Udbygningen af Biveje i de mere tyndt befolkede Egne af Landet, idet disse Kommuner kun har faaet Andel i Motorafgifterne, saafremt de i en foregaaende Aarrække selv har anvendt tilsvarende Beløb; men desuden har det Forhold, at der til samme Arbejde kan opnaas saavel Tilskud af Vejfondene som forøget Andel i Motorafgifterne, bevirket en usund Kappestrid mellem Kommunerne om at opnaa Tilskud af Vejfondene, thi naar en Kommune kan faa mere end 100 pCt. hjem, er det naturligt, at den ikke altid bliver tilstrækkelig nøjeregnende med, om det paagældende Vejanlæg af trafikale Grunde er paakrævet.

Forslaget gaar derfor ud paa, at Fordelingsreglerne ændres, saaledes at kun en Del af Kommunernes direkte Andele i Motorafgifterne bliver afhængige af disses tidligere Vejudgifter; derved opnaas *dels*, at der ydes Tilskud til alle Veje, uanset om der hidtil er anvendt noget til disses Istandsættelse, *dels* hemmer man den usunde Konkurrence mellem Kommunerne om størst muligt Tilskud af Vejfondene.

Med Hensyn til Købstadkommunerne gælder det i Øjeblikket, at disses direkte Andele i Motorafgifterne fordeles med $\frac{2}{3}$ i Forhold til den i hver Købstad indbetalte Afgift af Motorkøretøjer i det Tidsrum, for hvilket Afgiften skal fordeles, medens den resterende Trediedel fordeles efter Længden